ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1969	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 64

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ν. Δ. 156. Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 21.3.67 Συμβάσεως περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ἀπὸ 25ης Ἀπριλίου 1961 Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας ὡς καὶ περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28ης Μαρτίου 1962 προσθέτου Συμφώνου τῆς Συμβάσεως περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.... 1

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

231. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7—9) 11.9.68 Β. Δ)τος «περὶ ἐγκρίσεως εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ παρὰ τοῦ THOMAS A. PAPPAS διὰ τὴν ἵδρυσιν εἰς διαφόρους περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος ἐργοστασίων κονσερβοποιήσεως, ὁπωροκηπευτικῶν κλπ. καὶ COCA—COLA».. 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 156

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 21.3.67 Συμβάσεως περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ἀπὸ 25ης Ἀπριλίου 1961 Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας ὡς καὶ περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28ης Μαρτίου 1962 προσθέτου Συμφώνου τῆς Συμβάσεως περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ ἐν Βόννῃ ὑπογραφεῖσα τὴν 21ην Μαρτίου 1967 Σύμβασις περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1961 Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, ὡς καὶ περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28ης Μαρτίου 1962 προσθέτου ταύτης Συμφώνου, ἔχουσα οὕτω ἐν Ἑλληνικῷ καὶ Γερμανικῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἀπριλίου 1969

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'
ΔΗΜ. ΠΑΤΙΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ
ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΕΜΜ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγὶς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ἀπὸ 25ης Ἀπριλίου 1961 Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας ὡς καὶ περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28ης Μαρτίου 1962 προσθέτου Συμφώνου τῆς Συμβάσεως περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΙ
Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των ὅπως προσαρμόσουν τὴν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ὑφισταμένην Σύμβασιν τῆς 25ης Ἀπριλίου 1961 περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας (ἀποκαλουμένην ἐφεξῆς Σύμβασιν) ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατὸν καὶ ἀναγκαῖον, πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις αἵτινες ἀνακύπτουν ἐκ τῆς θέσεως τῶν οὓς ἡ Σύμβασις ἀφορᾷ ἐργαζομένων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των,

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπεδείχθη δυσχερὴς ἡ ἐξασφάλισις οἰκογενειακῆς κατοικίας εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐργαζομένους καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου ὡρισμένοι ἐξ αὐτῶν θὰ ἀπασχολοῦνται ἐπὶ πλείονα ἔτη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου μέρους χωρὶς νὰ δύνανται νὰ καλέσουν πλησίον των τὰς οἰκογενείας των καὶ νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν

συνήθη διαμονήν των εἰς τὴν μέχρι τοῦδε χώραν τῆς κατοικίας των,

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Σύμβασις συνεπλήρωσε τὴν 1ην Νοεμβρίου 1966 τρία ἔτη ἰσχύος καὶ ὅτι ὁ ἁρμόδιος φορεὺς θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἀναστείλῃ τὰς διὰ τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων Μελῶν διαμένοντα τέκνα παροχὰς οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων εἰς ἐργαζομένους οἵτινες συνεπλήρωσαν τρία ἔτη ἀπασχολήσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, ἀκόμη καὶ ὅταν σοβαροὶ λόγοι παρεμποδίζουν τὴν μετακίνησιν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας,

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπεδείχθη σκόπιμον νὰ καθορισθῇ ποῖα πρόσωπα δέον νὰ θεωρηθοῦν ὡς μέλη οἰκογενείας δικαιούμενα εἰς λῆψιν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων,

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι δέον νὰ ἐξασφαλισθῇ ὅτι τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδόματα περιέρχονται πράγματι εἰς τὰ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς κατοικίας των παραμείναντα τέκνα,

Συνεφωνήθησαν τὰ ἀκόλουθα:

Ἄρθρον 1.

1) Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 38 τῆς Συμβάσεως καθίσταται παραγρ. 1.

2) Τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 38 τῆς Συμβάσεως διαγράφονται.

3) Εἰς τὸ ἄρθρον 38 τῆς Συμβάσεως προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 2.

«2) Ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς παραγράφου 1 θεωροῦνται:

α) τὰ γνήσια τέκνα,

β) οἱ προγονοί, ἐφ' ὅσον διαβιοῦν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πατρυιοῦ ἢ τῆς μητρυιᾶς,

γ) τὰ ὡς γνήσια ἀναγνωρισθέντα τέκνα,

δ) τὰ θετὰ τέκνα,

ε) τὰ ἐξώγαμα τέκνα (ἐν σχέσει ὅμως πρὸς τὸν πατέρα, μόνον ἐὰν ἔχῃ ἀναγνωρισθῇ ἡ πατρότης ἢ ἡ ὑποχρέωσις τούτου πρὸς διατροφήν) τοῦ δικαιούχου».

Ἄρθρον 2.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 38 τῆς Συμβάσεως προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον 38α.

«Ἄρθρον 38α.

1) Ὁ ἁρμόδιος φορεὺς καταβάλλει, μὲ ἀπαλλακτικὴν δι' ἑαυτὸν συνέπειαν, τῇ αἰτήσει καὶ μέσῳ τοῦ φορέως τῆς χώρας τῆς κατοικίας τῶν τέκνων, τὸ εἰς ἕκαστον τέκνον ἀναλογοῦν οἰκογενειακὸν ἐπίδομα εἰς τὸ φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον ὅπερ πράγματι ἐπιμελεῖται τοῦ τέκνου ἂν τὸ εἰς τὸν ἐργαζόμενον καταβαλλόμενον οἰκογενειακὸν ἐπίδομα δὲν διατίθεται διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ τέκνου.

Ἂν πλὴν τοῦ συζύγου τοῦ δικαιούχου καὶ ἕτερα πρόσωπα πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἐδαφίου 1, τὸ οἰκογενειακὸν ἐπίδομα δέον νὰ καταβάλλεται εἰς τὸν σύζυγον.

Εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς πλείονα πρόσωπα πληροῦν ἀπὸ κοινοῦ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἐδαφίου 1 δέον τὸ ἐπίδομα νὰ καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον κατὰ κύριον λόγον ἐπιμελεῖται τοῦ τέκνου.

2) Ὡς οἰκογενειακὸν ἐπίδομα ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον τέκνον, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παραγράφου 1, θεωρεῖται τὸ ποσὸν ὅπερ προκύπτει ἐκ τῆς κατ' ἰσομοιρίαν κατανομῆς τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων μεταξὺ ὅλων τῶν τέκνων τοῦ δικαιούχου.

3) Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν διατάξεων περὶ ἀποδόσεως τῶν ἀδικαιολογήτως καταβληθέντων οἰκογενειακῶν ἐπιδομάων, ὡς λήπτης αὐτῶν θεωρεῖται ὁ ἐργαζόμενος».

Ἄρθρον 3.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ ἀπὸ 28 Μαρτίου 1962 προσθέτου Συμφώνου τῆς Συμβάσεως προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἄρθρον 38α:

«Ἄρθρον 38α.

1) Εἰς τὴν αἴτησιν περὶ καταβολῆς τοῦ οἰκογενειακοῦ ἐπιδόματος κατὰ τὸ ἄρθρον 38α παράγραφος 1 ἐδάφιον 1 τῆς Συμβάσεως, δέον νὰ καθορισθῇ τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον δέον νὰ καταβληθῇ τὸ οἰκογενειακὸν ἐπίδομα. Ὁ ἁρμόδιος φορεὺς δεσμεύεται ἐκ τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐφ' ὅσον δὲν ἀνακαλεῖται αὕτη.

Ἡ δήλωσις δέον νὰ ἀνακληθῇ ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχουν πλέον αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν καταβολήν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 38α παράγραφος 1 τῆς Συμβάσεως.

2) Αἱ ὑπηρεσίαι συνδέσμου συνομολογοῦν τὰς λεπτομερείας τῆς διαδικασίας διὰ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα».

Ἄρθρον 4.

Ἡ εἰς τὸ μέρος VI τῆς Συμβάσεως τῆς 25ης Ἀπριλίου 1961, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένη ρύθμισις καταβολῆς οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, ἥτις στηρίζεται κατ' ἀρχὴν εἰς τὰς βάσει τῶν ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 4 Κανονισμῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας τῶν ἐργαζομένων μεταναστῶν ἰσχυούσας διατάξεις ἰσχύει κατὰ τὴν κρίσιν τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ὡς προσωρινὴ ρύθμισις.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ἤθελε τροποποιήσει τοὺς κανόνας τοὺς ἰσχύοντας διὰ τὴν καταβολὴν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων εἰς τοὺς ἐντὸς χώρας—μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ἐργαζομένους διὰ τὰ εἰς ἑτέραν χώραν—μέλος κατοικοῦντα τέκνα αὐτῶν, τὰ συμβαλλόμενα Μέρη θὰ διεξαγάγουν διαπραγματεύσεις ὅπως ἐπανεξετάσουν τὰς διατάξεις τοῦ Μέρους VI τῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ σύμβασις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὸ Βερολῖνον (LAND BERLIN), ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως, ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας δὲν προβῇ εἰς ἀντίθετον δήλωσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 6.

1) Ἡ παροῦσα Σύμβασις χρήζει ἐπικυρώσεως· τὰ ὄργανα ἐπικυρώσεως θὰ ἀνταλλαγοῦν τὸ ταχύτερον δυνατὸν ἐν Ἀθήναις.

2) Ἡ παροῦσα Σύμβασις τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1966.

Ἐγένετο ἐν Βόννῃ τὴν 21ην Μαρτίου 1967 εἰς τέσσαρα πρωτότυπα, ἀνὰ δύο εἰς τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἑκάστου τῶν κειμένων ἔχοντος τὴν αὐτὴν ὑποχρεωτικὴν ἰσχύν.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
ΑΛ. ΚΥΡΟΥ

Διὰ τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας
KLAUS SCHUTZ
PROFESSOR DR KURT JANTZ

Abkommen

zur Anderung und Erganzung des Abkommens vom 25 April 1961 zwischen dem Konigreich Griechenland und der Bundesrepublik Deutschland über Soziale Sicherheit und zur Erganzung der Zusatzvereinbarung vom 28 Marz 1962 zu dem Abkommen über Soziale Sichercheit.

DAS KONIGREICH GRIECHENLAND
und
DIE BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

Von dem Wunsche geleitet, das zwischen den beiden Staaten bestehende Abkommen vom 25 April 1961 über Soziale Sicherheit (nachstehend als «Abkommen» bezeichnet) soweit wie möglich und notwendig den Erfordernissen anzupassen, die sich aus der Lage der betroffenen Arbeitnehmer und ihrer Familien ergeben, in der Erwägung, dass es sich als schwierig hat, den beschaftigten griechischen Arbeitnehmen Familien--wohnungen zur Verfügung zu stellen und dass daher verschiedene Arbeitnehmer mehrere Jahre im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei beschäftigt sein werden, ohne ihre Familien nachkommen zu lassen und ihren gewöhnlichen Aufenthalt im bisherigen Wohnortstaat aufzugeben,

In der Erwägung, dass das Abkommen am 1 November 1966 drei Jahre in Kraft gewesen ist und der zuständige Träger die Gewährung der Familienbeihilfen an Arbeitnehmer, die drei Jahre in dem Hoheitsgebiet einer Vertragspartei beschäftigt sind, für die im Hoheits-

gebiet der anderen Vertragspartei wohnenden Kinder auch dann einstellen müste, wenn wichtige Gründe die Ubersiedlung der Angehörigen nicht gestatten.

In der Erwägung, dass es sich als zweckmässig erwiesen hat, zu bestimmen, welche Personen als Angehörige, die zum Empfang von Familienbeihilfen berechtigt sein sollen, zu gelten haben, in der Erwägung, dass sichergestellt werden muss, dass die Familienbeihilfen den im Wohnland verbliebenen Kindern tatsachlich zugute kommen.

Sind wie folgt übereingekommen :

Artikel 1.

1. Artikel 38 Satz 1 des Abkommens wird Absatz 1.

2. Artikel 38 Sätze 2 und 3 des Abkommens werden gestrichen.

3. Artikel 38 des Abkommens erhält folgenden Absatz 2 :

«(2) Als Angehorige im Sinne des Absatzes 1 gelten

a) eheliche Kinder,

b) Stiefkinder, die in den Haushalt des Stiefvaters oder der Stiefmutter aufgenommen sind,

c) für ehelich erklärte Kinder,

d) an Kinders Statt angenommene Kinder,

e) uneheliche Kinder (im Verhältnis zu dem Vater jedoch nur, wenn seine Vaterschaft oder seine Unterhaltspfilcht festgestellit ist) des Berechtigten»

Artikel 2.

Hinter Artikel 38 des Abkommens wird folgender Artikel 38a eingefügt :

Artikel 38a

1. Der Zuständige Träger zahlt auf Antrag und durch Vermittlung des Trägers des Wohnlandes der Kinder mit befreiender Wirkung die auf ein Kind entfallende Familienbeihilfe an die natürliche oder juristische Person, die tatsächlich für das Kind sorgt, wenn die Familienbeihilfe bei Auszahlung an den Arbeitnehmer nicht für den Unterhalt des Kindes verwendet wird. Erfüllen neben dem Ehegatten des Berechtigten andere Personen die Voraussetzungen nach Satz 1, so ist die Familienbeihilfe dem Ehegatten auszuzahlen. In den übrigen Fallen, in denen mehrere Personen gemeinsam die Voraussetzungen nach Satz 1 erfüllen, ist die Familienbeihilfe der Person auszuzahlen, die für das Kind überwiegend sorgt.

2. Als auf ein Kind entfallende Familienbeihilfe im Sinne des Absatzes 1 gilt der Betrag, der sich bei einer gleichmässigen Verteilung der Familienbeihilfen auf alle Kinder des Berechtigten ergibt.

3. Der Arbeitnehmer gilt als Empfänger der Familienbeihilfen im Sinne der Vorschriften über die Rückzanlung zu Unrecht gezahlten Familienbeihilfen».

Artikel 3.

Hinter Artikel 38 der Zusatzvereinbarung vom 28 Marz 1962 zu dem Abkommen wird folgender Artikel 38 a eingefügt :

Artikel 38a.

1. In dem Antrag auf Auszahlung der Familienbeihilfe nach Artikel 38a Abs. I Satz I des Abkommens ist die Person zu bezeichnen, an die die Familienbeihilfe auszuzahlen ist. Der zuständige Träger ist an diese Angabe gebunden, solange sie nicht widerrufen wird. Sie ist zu widerrufen, sobald die Voraussetzungen für die Auszahlung nach Artikel 38a Abs. I des Abkommens nicht mehr vorliegen.

2. Die Verbindungstellen vereinbaren Einzelheiten des Uverweisungsverfahrens.

Artikel 4.

Die in Abschnitt VI des Abkommens vom 25 April 1961 in der Fassung dieses Abkommens vorgesehene Regelung des Zahlung von Familienbeihilfen, die sich im Grundsatz an das geltende Recht der Verordnungen Nr. 3 und Nr. 4 des Rates der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft über die Soziale Sicherheit der Wanderarbeitnehmer anlehnt, gill nach Auffassung der Vertragsparteien als vorläufige Regelung. Sollte der Rat der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft die Grundsätze ändern, die für die Zahlung von Familienbeihilfen an die in einem Mitgliedstaat der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft beschäftigten Arbeitnehmer für ihre in einem anderen Mitgliedstaat wohnenden Kinder gelten, werden die Vertragsparteien Verhandlugnen aufnehmen, um die Bestimmungen des Abschnitts VI des Abkommens zu überprüfen.

Artikel 5.

Dieses Abkommen gilt auch für das Land Belin, sofern–nicht die Regierung der Bundesrepublik in Deutschland gegenüber der Regierung des Königreiches Griechenland innerhalb von drei Monaten nach Inkrafttreten des Abkommens eine gegenteilige Erklärung abgibt.

Artikel 6.

1. Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation, Die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich in Athen ausgetauscht.

2. Dieses Abkommen tritt mit Wirkung vom 1, November 1966 in Kraft.

GESCHEHEN zu Bonn am 21 März 1967 in vier Urschriften, je zwei in griechisher und deutscher Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermassen verbindlich ist.

Für das Königreich Griechenland	Für die Bundesrepublik Deutschland
	KLAUS SCHUTZ
ΑΛ. ΚΥΡΟΥ	PROFESSOR DR KURT JANTZ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 231

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7.9)11.9.68 Β. Δ)τος «περὶ ἐγκρίσεως εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ παρὰ τοῦ THOMAS A. PAPPAS διὰ τὴν ἵδρυσιν εἰς διαφόρους περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος ἐργοστασίων κονσερβοποιήσεως, ὀπωροκηπευτικῶν κλπ. καὶ COCA—COLA».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν: α) Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 2687)53 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας Κεφαλαίων Ἐξωτερικοῦ», β) τὸ ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7.9)11.9.68 Βασ. Διάταγμα περὶ ἐγκρίσεως ἐκ μέρους τοῦ THOMAS A. PAPPAS, κατοίκου BOSTON MASSACHUSSETS U.S.A., εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἐν Ἑλλάδι ποσοῦ $ 20.000.000 διὰ τὴν ἵδρυσιν εἰς διαφόρους περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος: α) ἓξ (6) ἐργοστασίων μὲ ἀντικείμενον παραγωγῆς τὴν κονσερβοποίησιν ὀπωροκηπευτικῶν, παρασκευὴν χυμῶν φρούτων καὶ εἰδικώτερον διὰ τὴν παραγωγὴν τοματοπολτοῦ, τοματοχυμοῦ, ἀποφλοιωμένης τομάτας, κονσερβῶν λαχανικῶν καὶ φρούτων, χυμοῦ πορτοκαλιοῦ, λεμονιοῦ, μανδαρινιοῦ, σταφυλῆς, μήλων, μαρμελάδας ἐσπεριδοειδῶν, παραπροϊόντων καὶ ὑποπροϊόντων αὐτῶν ἐνδεχομένως δὲ καὶ ἐγκαταστάσεως βιομηχανικῆς μονάδος παραγωγῆς τῶν ὑλικῶν συσκευασίας ὡς καὶ συσκευῶν διανομῆς τῶν παραχθησομένων ὑπὸ τῶν βιομηχανιῶν τούτων προϊόντων καὶ β) ἐργοστασίου διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ ἀναψυκτικοῦ ποτοῦ COCA—COLA ὡς καὶ τῆς σειρᾶς τῶν ἀναψυκτικῶν ποτῶν τῆς Ἀμερικανικῆς βιομηχανίας COCA—COLA ἐν Ἀθήναις καὶ ἐνδεχομένως εἰς Θεσσαλονίκην, Πάτρας καὶ Χανιὰ Κρήτης, γ) τὴν ἀπὸ 20.12.68 αἴτησιν τοῦ THOMAS A. PAPPAS περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7.9)11.9.68 Βασ. Διατάγματος καὶ δ) τὴν ἀπὸ 10.1. 1969 γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 2687) 1953, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Βιομηχανίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνομεν τὴν ἀντικατάστασιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7.9)11.9.68 Βασ. Διατάγματος ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὡς κάτωθι:

«2. Ὁ THOMAS A. PAPPAS ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς δώδεκα (12) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παόντος Βασ.

Διατάγματος συστήσῃ μίαν ἢ πλείονας Ἀνωνύμους Ἑλληνικὰς Ἑταιρείας εἰς ἃς ἀπὸ τῆς συστάσεως ἑκάστης μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως ἅπαντα τὰ ἐκ τοῦ παρόντος Βασιλικοῦ Διατάγματος ἀπορρέοντα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις καθ' ὃ μέτρον ἀφορῶσι τὸ ἔργον ὅπερ θέλει ἀποτελέσει τὸν σκοπὸν ἑκάστης Ἑταιρείας. Ὡς σύστασις τῆς Ἑταιρείας ἢ τῶν Ἑταιρειῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Β. Δ)τος θεωρεῖται καὶ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Καταστατικοῦ των καὶ ἡ ὑποβολὴ τούτου εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐμπορίου πρὸς ἔγκρισιν.

Ὅπου ἐν τοῖς ἑπομένοις ἀναφέρεται ὁ THOMAS A. PAPPAS νοεῖται ἡ νέα ἢ αἱ νέαι ὑπὸ ἵδρυσιν Ἑταιρεῖαι ἀπὸ τῆς συστάσεώς των καθ' ὃ μέτρον ἀφορῶσι τὸ ἔργον ὅπερ θέλει ἀποτελέσει τὸν σκοπὸν ἑκάστης Ἑταιρείας».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7.9)11.9.68 Βασ. Δ)τος προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀπαγόρευσις χορηγήσεως συναλλάγματος διὰ τὴν ἐπανεξαγωγὴν τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου καὶ τὴν ἐξυπηρέτησίν του διὰ κέρδη δὲν θὰ ἐφαρμόζεται κατὰ τὰ 4 πρῶτα ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραγωγικῆς δράσεως τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἐγκρίνομεν τὴν ἀντικατάστασιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7.9)11.9.68 Βασιλικοῦ Διατάγματος ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὡς κάτωθι:

«2. Τὸ ὡς ἄνω προνόμιον χορηγεῖται ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἐντὸς δώδεκα (12) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Βασ. Δ)τος ὁ THOMAS A. PAPPAS συστήσῃ τὴν Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἑταιρείαν ἢ τὰς Ἑταιρείας περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Βασ. Δ)τος μὲ ἀρχικὸν ἑταιρικὸν κεφάλαιον τοὐλάχιστον ἐκ $ Η. Π. Α. 2.000.000 καὶ καταθέσῃ τὸ κατὰ νόμον μετοχικὸν κεφάλαιον δι' εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο δέον ν' αὐξηθῇ μέχρι συμπληρώσεως τῆς τετραετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Βασ. Διατάγματος εἰς $ Η.Π.Α. 3.700.000 ἐπίσης δι' εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμπροθέσμου συστάσεως τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω Ἑταιρείας ἢ τῶν Ἑταιρειῶν καὶ μὴ καταθέσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου αὐτῶν, ὡς ἀνωτέρω θὰ παύῃ αὐτομάτως ἡ ἰσχὺς τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Βασ. Δ)τος χορηγουμένου προνομίου. Ἐπίσης τὸ χορηγηθὲν προνόμιον θὰ παύῃ ἰσχῦον εἰς περίπτωσιν μεταφορᾶς καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν μηχανημάτων ἐργοστασίου τινὸς εἰς ἑτέραν περιοχήν, πλὴν τῶν ῥητῶς κατονομαζομένων. Εἰς περίπτωσιν λειτουργίας μέρους τῶν μηχανημάτων εἰς τὰ κατὰ τόπους ἱδρυθησόμενα ἐργοστάσια τὸ χορηγηθὲν προνόμιον διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ καὶ μόνον διὰ τὰς περιοχὰς εἰς ἃς θὰ ἱδρυθῶσι ταῦτα.

Εἰς περίπτωσιν ἐγκαταστάσεως τῆς βιομηχανίας ἢ τῶν βιομηχανιῶν εἰς διαφόρους τόπους, ἐπιτρέπεται ἡ μεταφορὰ τῶν μηχανημάτων λόγῳ τῆς ἐποχιακότητος τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐργοστασίων, ἄνευ μεταφορᾶς τοῦ προνομίου καὶ τῆς ἀκτῖνος τῶν πέντε (5) χιλιομέτρων.

Ἐγκρίνομεν ἐπίσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 2687) 1953 καὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Βασ. Διατάγματος τὴν μὴ χορήγησιν ἑτέρας ἀδείας ἱδρύσεως ἢ ἐπεκτάσεως, ἢ παραγωγῆς ἢ διαθέσεως ἢ ἐμφιαλώσεως, ἢ ἀδείας διαθέσεως ἢ κυκλοφορίας τῆς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως ἰσχυούσης καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη λειτουργουσῶν ἐπιχειρήσεων ἀναψυκτικῶν ἐν γένει ἀναψυκτικοῦ ποτοῦ τύπου COCA—COLA ἢ περιέχοντος ἢ χρησιμοποιοῦντος ἐν τῇ ὀνομασίᾳ τοῦ ποτοῦ τὰς λέξεις COCA ἢ COLA αὐτοτελῶς ἢ ἐν συνδυασμῷ μετ' ἄλλων λέξεων ἢ σημείων ἢ παραστάσεων ἢ ἀριθμῶν ἢ γραμμάτων, ἐπὶ δέκα ὀκτὼ (18) μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραγωγικῆς λειτουργίας τοῦ πρώτου ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐργοστασίων COCA—COLA τοῦ ἀναδόχου.

Αἱ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω δεκαοκταμήνου τυχὸν χορηγηθησόμεναι ἄδειαι δέον νὰ παρουσιάζουν διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας ἀνάλογα περίπου πλεονεκτήματα πρὸς τὰ τοιαῦτα τῆς περὶ ἧς τὸ παρὸν Βασ. Διάταγμα ἐπενδύσεως ἐν τῷ συνόλῳ της λαμβανομένης».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7—9)11.9.1968 Βασ. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«1. Ἓξ (6) μῆνας μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς παραγωγικῆς λειτουργίας τῶν ἐργοστασίων παραγωγῆς COCA—COLA δύναται ὅπως ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως παραχθησομένου ἀναψυκτικοῦ COCA—COLA καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ ταύτης, παραχθησομένων ποτῶν τῶν περιεχόντων COCA ἢ COLA ἐπιβληθῇ παρὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, εἰσφορὰ μέχρι δραχμῶν δύο καὶ τεσσαράκοντα λεπτὰ (2,40) ἀνὰ κιβώτιον τῶν 24 φιαλῶν οὕτως ὥστε αὕτη προστιθεμένη εἰς τὸ κόστος παραγωγῆς τῶν ἐν λόγῳ προϊόντων καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων διαμορφώσεως τῆς «εἰς ἐργοστάσιον» (EX FACTORY PRICE) τιμῆς πωλήσεώς των, εἰς τὴν ἐγχώριον κατανάλωσιν, αὕτη νὰ εἶναι κατὰ δραχμὰς 0,50 (πεντήκοντα λεπτὰ) τοὐλάχιστον, ἀνωτέρα, ἀνὰ φιάλην καθαροῦ περιεχομένου 240—250 γραμμαρίων τῆς ἀντιστοίχου τιμῆς φιάλης τοῦ αὐτοῦ εἰς βάρος καθαροῦ περιεχομένου, τοῦ εὐρυτέρου ἐν ἑκάστῃ περιοχῇ τῆς Χώρας, κυκλοφοροῦντος ἀναψυκτικοῦ, λεμονάδας ἢ πορτοκαλάδας, τοῦ παραγομένου μὲ βάσιν ἐγχωρίας πρώτας ὕλας.

2. Ἡ κατὰ τὴν ὡς ἄνω παράγραφον τυχὸν ἐπιβληθησομένη, παρὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, εἰσφορά, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς συνιστῶσα ἄνισον μεταχείρισιν τῶν ἐν λόγῳ προϊόντων τῆς ἐπιχειρήσεως ἔναντι τῶν λοιπῶν ἀναψυκτικῶν τῶν κατασκευαζομένων μὲ βάσιν πρώτας ὕλας παραγομένας ἐν τῇ Χώρᾳ, αὕτη δὲ τυγχάνει ἐκπεστέα ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς ἐπιχειρήσεως.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ ἐπιχείρησις δύναται νὰ καθορίζῃ ἐλευθέρως τὰς τιμὰς «εἰς ἐργοστάσιον» (EX FACTORY PRICE) χονδρικῆς καὶ λιανικῆς πωλήσεως τῶν ὑπὸ ταύτης παραχθησομένων προϊόντων καθὼς καὶ τὴν συσκευασίαν, κυκλοφορίαν καὶ διάθεσιν αὐτῶν εἰς τὴν κατανάλωσιν, ἐφ' ὅσον ταῦτα συμφώνως τῇ διατάξει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Β.Δ. 593)1968, κυκλοφοροῦν ὑπὸ τοὺς συνήθεις ἐν τῇ διεθνεῖ καὶ δὴ τῇ δυτικοευρωπαϊκῇ ἀγορᾷ τύπους καὶ μορφάς, τηρουμένων δὲ τῶν διατάξεων περὶ φορολογίας εἰσοδήματος, οὐδεὶς πλὴν τῆς, κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος τυχὸν ἐπιβληθησομένης εἰσφορᾶς, φόρος, τέλος, δικαιώματα ἢ πάσης φύσεως ἐπιβάρυνσις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτου, δύναται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως νὰ ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς περὶ ἧς ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἐπὶ πλέον διαφορᾶς τιμῆς.

4. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένη ἀνωτέρα τιμὴ καθὼς καὶ ἡ πρὸς διαμόρφωσιν ταύτης, τυχόν, παρὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἐπιβληθησομένη εἰσφορά, ἐπὶ τοῦ, ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως παραχθησομένου ἀναψυκτικοῦ ποτοῦ COCA—COLA ἢ τῶν, ὑπὸ ταύτης, τυχὸν παραχθησομένων ποτῶν τῶν περιεχόντων COCA ἢ COLA, θὰ προβλέπεται καὶ θὰ ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ παντὸς ἑτέρου ἀναψυκτικοῦ παραγομένου ἢ παραχθησομένου ἐν Ἑλλάδι τύπου COLA ἢ τοιούτου περιέχοντος ἢ ἁπλῶς ὀνομαζομένου αὐτοτελῶς ἢ μὴ COCA ἢ COLA ἄλλως τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως παραχθησόμενα προϊόντα θὰ τυγχάνουν τῆς αὐτῆς τυχὸν εὐνοϊκωτέρας μεταχειρίσεως.

5. Οὐδεμία ἑτέρα πρόσθετος ἐπιβάρυνσις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ οἱουδήποτε τρίτου δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τοῦ ποτοῦ COCA—COLA, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀναψυκτικῶν».

Ἄρθρον 5.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7—9)11.9.1968 Βασ. Διατάγματος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1969

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ — ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ - ΟΡΛΑΝΔΟΣ ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ